

MEMÒRIA D'AVALUACIÓ DE L'IMPACTE DE LES MESURES PROPOSADES EN EL PROJECTE D'ORDRE PLE QUAL S'APROVEN NOVES INSTRUCCIONS TÈCNIQUES COMPLEMENTÀRIES DE PREVENCIÓ I SEGURETAT EN MATÈRIA D'INCENDIS EN ESTABLIMENTS, ACTIVITATS, INFRAESTRUCTURES I EDIFICIS, EN L'ÀMBIT DEL REGLAMENT DE SEGURETAT CONTRA INCENDIS EN ESTABLIMENTS INDUSTRIALS (RSCIEI).

L'article 64 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, estableix que els projectes de disposicions reglamentàries han d'anar acompanyats, entre d'altres, d'una memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades, que ha de tenir el contingut que s'estableixi per reglament i, en tot cas, integra, com a mínim, els informes següents:

- un informe d'impacte pressupostari;
- un informe d'impacte econòmic i social;
- un informe d'impacte normatiu, i
- un informe d'impacte de gènere.

Per tal de donar compliment a aquesta previsió, s'ha elaborat la memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades en el projecte d'ordre per la qual s'aproven noves instruccions tècniques complementàries de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis, en l'àmbit del RSCIEI, la qual segueix les "*Recomanacions sobre la memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades: esquema de continguts*", que s'han difós des de l'Oficina del Govern del Departament de la Presidència amb la finalitat d'establir l'esquema orientatiu del contingut d'aquesta memòria, mentre no es disposi del desplegament reglamentari corresponent.

1. Anàlisi del context i identificació de les opcions de regulació.

a) Identificació del problema

La Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis, estableix, en el seu article 13, que "*Les condicions de prevenció i seguretat en matèria d'incendis són les que estableix la normativa tècnica dictada a aquest efecte*".

Així mateix, els articles 14 i 15 de la mateixa llei estableixen el següent:

"Article 14. Reglaments tècnics

- 1. Correspon al Govern, a proposta del departament competent en matèria de prevenció i extinció d'incendis, dictar reglaments tècnics de prevenció i seguretat en matèria d'incendis.*
- 2. Els reglaments tècnics a què fa referència l'apartat 1 estableixen, desenvolupen i complementen les mesures aplicables en prevenció i seguretat en matèria d'incendis”.*

“Article 15 Instruccions tècniques complementàries

- 1. Els reglaments tècnics de prevenció i seguretat en matèria d'incendis poden ésser desenvolupats per mitjà d'instruccions tècniques complementàries, també de caràcter reglamentari.*
- 2. Les instruccions tècniques complementàries a què fa referència l'apartat 1 són aprovades per ordre del conseller o consellera del departament competent en matèria de prevenció i extinció d'incendis i han d'ésser publicades en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya”.*

Actualment, la normativa tècnica en aquest àmbit es troba continguda bàsicament al Reglament de Seguretat contra Incendis en els Establiments Industrials (RSCIEI), aprovat pel Reial decret 2267/2004, de 3 de desembre, i al Codi Tècnic de l'Edificació (CTE), aprovat pel Reial decret 314/2006, de 17 de març i les seves posteriors modificacions i correccions. Tot i així, l'article 14 permet l'aprovació de nous reglaments tècnics en cas necessari.

Tanmateix, cal tenir present que les reglamentacions tècniques que determinen les condicions de prevenció i seguretat en cas d'incendi als edificis i infraestructures són complexes i en ocasions condueixen a interpretacions distintes sobre un mateix aspecte. D'altra banda, l'anomenada "enginyeria del foc", que es refereix als sectors que investiguen i desenvolupen materials, sistemes, equips i aparells que contribueixen a un major nivell de seguretat en els edificis, aporta constantment solucions tècniques a aspectes relacionats amb la prevenció i seguretat en cas d'incendi que, posteriorment, pretenen ser adoptades en la projecció dels edificis i infraestructures. Aquestes solucions desenvolupades han d'encaixar en el marc reglamentari tècnic vigent, ja sigui prescriptivament o prestacionalment.

b) Establiment dels objectius

Tenint en compte la problemàtica identificada, els objectius que motiven la intervenció normativa proposada són els següents:

- Determinar la interpretació i especificació concreta d'aspectes relacionats amb la prevenció i seguretat en cas d'incendi continguts a la reglamentació tècnica vigent en matèria de seguretat contra incendis en establiments industrials i complementar o ajustar les condicions de seguretat necessàries en determinats tipus d'edificis o establiments d'acord amb el seu risc específic.

- Garantir una uniformitat de criteri en els aspectes esmentats i fer-lo extensiu a tots els agents que intervenen en l'edificació¹ i en l'adopció d'aquestes interpretacions i especificacions tècniques, incloent els tècnics projectistes i facultatius directors d'obra o instal·lació i el personal tècnic de les Administracions i de les Entitats Col·laboradores de l'Administració que realitzen controls preventius en la matèria.
- Facilitar la comprensió, interpretació i aplicació de la reglamentació tècnica a tots els agents esmentats i, conseqüentment, millorar l'efectivitat de les mesures de seguretat implantades en els establiments industrials en cas de sinistre.

c) Identificació de les opcions de regulació

Partint de la problemàtica identificada anteriorment, cal constatar que la regulació proposada ve motivada, precisament, per la necessitat de realitzar una intervenció normativa expressa per tal de concretar, aclarir o complementar tècnicament el contingut de determinats aspectes ja regulats en el reglament de seguretat contra incendis en establiments industrials.

Per tant, l'opció de "no fer res" suposaria mantenir la situació d'incertesa que actualment s'ha detectat en relació amb els aspectes de la reglamentació tècnica que cal concretar o complementar. Per aquest motiu, es descarten les opcions no normatives i, dins les normatives, la problemàtica detectada i els objectius abans exposats fan que l'opció de regulació es configuri en el sentit del projecte d'ordre que es proposa, seguint la mateixa sistemàtica emprada l'any 2012, que va donar lloc a l'aprovació i publicació de l'Ordre INT/322/2012, de 11 d'octubre, per la qual s'aproven les instruccions tècniques complementàries del Reglament de seguretat contra incendis en establiments industrials (RSCIEI).

2. Anàlisi de l'impacte de les opcions de regulació considerades.

a. Informe d'impacte pressupostari

Des del punt de vista pressupostari, el projecte d'ordre no comporta cap increment de cost.

Pel que fa a la repercussió de la disposició reglamentària en els recursos personals i materials i en els pressupostos de la Generalitat, s'ha de dir que no afecta pressupostàriament la Generalitat de Catalunya, doncs la modificació proposada per l'ordre no requereix d'un augment de la dotació o de personal.

¹ Es refereix als agents de l'edificació determinats a la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'Ordenació de l'Edificació.

b. Informe d'impacte econòmic i social

Des de la perspectiva de l'impacte econòmic i social, cal avaluar els costos i els beneficis que implica el projecte de disposició per als seus destinataris i per a la realitat social i econòmica.

Pel que fa a la repercussió sobre la realitat econòmica de les mesures tècniques indicades en cadascuna de les Instruccions Tècniques Complementàries que es pretenen aprovar amb el projecte d'ordre proposat, cal considerar que, o bé no són mesures addicionals a les ja exigides pel reglament tècnic vigent però repercuteixen positivament en la seguretat jurídica del sector (cas de les instruccions dedicades a definir les actuacions de determinats agents de l'edificació, o de les instruccions dedicades a aclarir l'aplicació del reglament vigent), o bé són mesures de seguretat concretes que la seva incorporació en un projecte no produeixen un increment significatiu d'inversió sobre el total de la instal·lació o obra, i, per contra, permeten evitar defectes de seguretat importants en els establiments, protegint millor les persones i els béns materials, d'acord amb l'experiència recollida per part dels serveis públics de prevenció, extinció d'incendis i salvaments. Per tant, es tracta de mesures que suposen una optimització de la seguretat per al titular i/o les persones incloses en l'àmbit social d'ús de l'immoble i, en última instància, permeten també evitar pèrdues irreparables i alhora suposen l'estalvi de les importants despeses econòmiques que es deriven dels sinistres.

c. Informe d'impacte normatiu

L'article 64.3 c) de la Llei 26/2010, del 3 d'agost de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, i l'article 4 del Decret 106/2008, de 6 de maig, de mesures per a l'eliminació de tràmits i la simplificació de procediments per facilitar l'activitat econòmica, preveuen, com a part de la documentació que ha d'acompanyar les propostes de disposicions de caràcter general, l'informe d'impacte normatiu, el qual avalua la incidència de les mesures proposades per la disposició reglamentària en termes d'opcions de regulació, de simplificació administrativa i de reducció de càrregues administratives per als ciutadans i les empreses.

D'acord amb el que preveu l'article 64.3 c) de la Llei 26/2010, del 3 d'agost de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, i l'Acord GOV/63/2010, de 13 d'abril, pel qual s'aprova la Guia de Bones Pràctiques per a l'elaboració i revisió de normativa amb incidència en l'activitat econòmica, cal constatar que el sector econòmic que es pot veure afectat pel projecte d'ordre és el constituït pels titulars dels immobles o instal·lacions a què fan referència les corresponents Instruccions Tècniques Complementàries.

D'altra banda, també cal dir que, algunes d'aquestes Instruccions Tècniques Complementàries poden establir obligacions materials o de caràcter substantiu, però no suposen un increment de càrregues administratives, atès que no s'incrementa el règim d'intervenció administrativa per a la legalització d'obres o d'activitats econòmiques.

En suma, les Instruccions Tècniques Complementàries que són objecte del present projecte d'ordre no estableixen directament i per sí mateixes càrregues administratives sobre l'activitat econòmica relativa als establiments, activitats, infraestructures i edificis que en constitueixen l'àmbit d'aplicació.

d. Informe d'impacte de gènere

El Decret 162/2002, de 28 de maig, de modificació del Decret 107/1987, de 13 de març, pel qual es regula l'ús de les llengües oficials per part de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, amb l'objecte de promoure l'ús d'un llenguatge simplificat i no discriminatori i de la terminologia catalana normalitzada, estableix que, en l'ús de les llengües oficials, l'Administració de la Generalitat ha d'emprar, amb correcció, un llenguatge directe i simplificat i ha d'evitar l'ús de formes discriminatòries i androcèntriques. Per tal de donar compliment a aquesta previsió, la redacció d'aquest projecte d'ordre respon a la voluntat d'utilitzar un llenguatge neutre i no sexista.

D'altra banda, cal dir que les mesures contingudes en el projecte d'ordre pel qual s'aproven noves instruccions tècniques complementàries del RSCIEI no suposa en abstracte un impacte diferent en els homes i les dones.

3. Comparació de les opcions de regulació considerades.

Partint que la proposta d'intervenció normativa mitjançant Instruccions Tècniques Complementàries aprovades per ordres del conseller d'Interior és l'opció de regulació que més s'adapta als objectius abans exposats, només resta constatar que aquesta opció respecta els principis de bona regulació en el sentit que:

- Constitueix una regulació necessària per tal d'aportar major concreció i claredat en la interpretació i aplicació del reglament tècnic (RSCIEI) per part dels diferents agents de l'edificació i, alhora, el seu contingut és proporcionat a la finalitat de garantir una aplicació correcta de les mesures de seguretat en cas d'incendi més adients en cada cas i, per tant, d'assolir un nivell de seguretat material més òptim en cas d'incendi als edificis;
- garanteix una uniformitat de criteri, aporta una major coherència i efectivitat i simplifica l'actuació dels diferents agents intervinents;
- dota d'eficàcia jurídica vinculant al contingut de les Instruccions Tècniques complementàries, introduint un major valor de seguretat jurídica en tots els actors i agents implicats: promotors, administracions públiques, tècnics competents i col·legis professionals dels àmbits de les obres i activitats, entitats col·laboradores de l'Administració en l'àmbit de la prevenció d'incendis, etc.

4. Implementació, seguiment i avaluació de la norma.

En aquest punt, cal partir de la premissa que la regulació que es proposa aprovar deriva, precisament, de l'aplicació de mecanismes de seguiment i avaluació de l'aplicació de la reglamentació tècnica de procedència (derivats de la seva aplicació per part del personal tècnic de les Administracions i la resta d'agents i de l'anàlisi i intercomunicació entre els diferents operadors), mecanismes aquests que, en una primera fase, van donar lloc a l'Ordre INT/322/2012, d'11 d'octubre, i que ara fan necessària l'aprovació d'un nou grup d'Instruccions Tècniques Complementàries.

Per tant, constatada l'eficàcia d'aquest mecanisme, es considera convenient mantenir la seva aplicació, tant pel que fa al contingut del projecte d'ordre que es proposa com a la reglamentació tècnica matriu.

Director General de Prevenció,
Extinció d'Incendis i Salvaments